
Leon SID

PIROT

Avgusta 1972. Đorđe Dimitrijević iz Beograda, tada profesor u penziji, predao je Jevrejskom istorijskom muzeju kopiju svedočenja Leona M. Sida o zločinima bugarskih okupatora u Pirotu, u Drugom svetskom ratu. Svedočenje je napisano u Jerusalimu 7. marta 1944. godine i bilo je namenjeno tamošnjem Generalnom konzulatu Kraljevine Jugoslavije. Na zahtev Konzulata, naknadno je dopunjeno odgovorima na četiri grupe pitanja, što se vidi iz teksta koji sledi. Zbog nedostatka prve strane potražili smo i pronašli u Arhivu Jugoslavije, u fondu Generalnog konzulata Kraljevine Jugoslavije u Jerusalimu, original ovog dokumenta u celini (Signatura AJ – 430-I-6, predmet br. 7). Međutim, prve dve strane odnose se na opšte prilike u Pirotu pa se zbog obimnosti teksta objavljuje deo koji se odnosi na progone Jevreja.

Redakcija

• • •

Za Jevreje su publikovali još 1942. godine, 28. avgusta, zakon kojim im se zabranjuje svaki rad i oduzima im se, odnosno, ne priznaje im se državljanstvo, već im ostaje i nadalje „srpsko“ a ne „jugoslovensko“. U tom cilju mi smo morali svakog meseca da plaćamo velike takse kao strani državljani. Pored toga, nas su kažnjavali ni za šta i pri tom oduzeli nam svaku mogućnost za rad i konfiskovali svu nekretninu.

To je tako trajalo sve do 12. marta 1943. godine, kada su nas iznenađeno pokupili, u 4 sata ujutro, izveli nas iz kuća i strpali u logor, odatle su 19. marta, isto tako u zoru, oterali 178 duša – ljudi, žena i dece. Oterani su u neizvesnost ili, bolje reći, u smrt.

U Pirotu sada nema nijednog Jevrejina – samo smo uspeli da se spasimo moja supruga i ja. Pošto smo se krili godinu dana po poljima, podrumima, po raznim srpskim kućama, bežali iz mesta u mesto, uspeli smo 21. decembra da pređemo tursku granicu i da stupimo na palestinsko tle, 11. januara 1944. godine, te se sada nalazimo u Jerusolimu bez ikakvih sredstava.

Sve naše imanje i pokućstvo je rasprodato na javnoj licitaciji u Pirotu, jer dok sam bio sakriven tamo, uvek su dolazili da mi jave čije su stvari toga dana prodate kao i ko su kupci. Većinom to su bili Bugari iz starih granica Bugarske jer meštanima nisu dozvoljavali da kupuju, sa vrlo malim izuzecima.

Mogao bih, na zahtev nadležnih, da podnesem i spisak deportiranih Jevreja među kojima je bilo i sudija, inspektora, lekara, inženjera, veterinara, poštanskih činovnika i trgovaca.

Dostavljajući taj referat nadležnima, učtivo izjavljujem da sam uvek na raspolaganju za sve podatke koji bi mogli da posluže za tu svrhu.

7. marta 1944. god.
Jerusalim

Leon M. Sid, s.r.
Jerusalim, Tahkimoni ul. 25
„Mekor Baruh“

Gospodinu
Generalnom konzulu Kraljevine Jugoslavije
Jerusalim

Gospodine Generalni konzule,

U vezi mog ekspozea „Postupak okupatorskih bugarskih civilnih i vojnih vlasti u Pirotu i okrugu pirotskom“, koga sam Vam predao u martu mesecu tekuće godine, na zahtev nadležnih kao i Vas, čast mi je dati Vam sledeća tražena obaveštenja:

1) Ovde Vam prilažem spisak deportiranih Jevreja, jugoslovenskih državljana iz Pirota, sa učtivom napomenom da su označena lica u spisku pod brojevima 34, 116, 129, 131 i 139 uspela da pobegnu iz

plombiranih vagona u Lomu pred samo njihovo ukrcavanje u šlepove, te od gornjih lica nalaze se sada u Albaniji ona pod brojevima 34, 131 i 132, dok su lica pod brojevima 116 i 129 pred desetak dana prispela jednom emigrantskom lađom u Palestinu.

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
DU ROYAUME DE YOUGOSLAVIE

Kairo, 2 juna 1944 god.

Pov.br.1924.

KRALJEVSKOM GENERALNOM KONSULATU,

J e r u s a l i m .

U vezi akta Kraljevskog generalnog konzulata od 15 aprila ove god. Pov.br.60, Ministarstvo inostranih poslova ima čast da, na traženje Komisije za istraživanje ratnih zločina, izvoli pribaviti od našeg državljanina g. Leona Sida sledeće:

1.- Spisak Jevreja koje su bugarske vlasti u Pirotu deportirale, kao i podatke o njihovoj daljoj sudbini;

2.- Imena glavnih organa bugarskih okupatorskih vlasti u Pirotu /civilnih i vojnih/, a po mogućstvu i naziv ili broj bugarskih okupatorskih vojnih jedinica u Pirotu; kao i vreme u kome su se tamo nalazili;

3.- Bliže podatke o logoru u kome su internirani svi Jevreji - Piročanci na dan 12 marta 1943 /postupak vlasti prema internircima; imena bugarskih organa u logoru, i td./;

4.- Svaki drugi konkretan podatak kojega bi se imenovani setio u vezi zločina koje je izneo; ili drugih zločina kojih bi se naknadno setio.

Po naredbi Ministra,
v.d. Načelnika Političkog odeljenja,

J. Bogutnović

Pismo Ministarstva inostranih poslova Kraljevine Jugoslavije kojim se, na traženje Komisije za istraživanje ratnih zločina, obratilo, iz Kaira 1944, Kraljevskom generalnom konzulatu u Jerusalimu, da od Leona Sida pribavi dopunske podatke o zločinima bugarskih okupatorskih organa u Pirotu i istočnoj Srbiji

Pored toga, 12. III 1943. godine, tj. onoga jutra kada su nas pokupili i strpali u logor, uspeli su da pobegnu ispred žandarma Marko Konfino sa dvema ćerkama, skočivši kroz prozor, kao i Hajim Abravanel, sudija sreskog suda u Požarevcu. Gospodin Marko Konfino sa ćerkama se već nalaze od skora u Palestini, dok je sudija Abravanel još u Albaniji, živ i zdrav, prema skorašnjim izveštajima.

Svi ostali naši državljani Jevreji iz Pirota su deportovani neznano kud pošto su ukrcani u šlepove na dan 21. marta 1943. godine u Lomu

– Bugarska i o njihovoj sudbini niko ništa ne zna. Poslednji izveštaj od njih je jedna otvorena dopisna karta napisana od moga mlađeg brata Jakova Sida, dugogodišnjeg p.t. činovnika pri pirotskoj pošti, od 19. III 1943. godine iz Loma, napisana nervoznom rukom i sa strahom, kojom javlja da kroz pukotine vagona gledaju šlepove za njih pripremljene za deportaciju i mole braću Srbe za hitnu intervenciju za spasenje. Istu takvu kartu je napisao i moj stariji brat Haim Sid, šef poreske uprave u Vršcu, g. Savi Radovanoviću, mesaru iz Pirotu, sa gotovo istom sadržinom. Obe karte su stigle u Pirot 21. marta 1943, date su meni na čitanje, ali nažalost niti ja, koji sam se krio i živeo ilegalno, niti naši prijatelji Srbi nisu mogli ništa u tom cilju postići, jer je bilo najstrožije i pod pretnjom najvećih kazni zabranjeno svako opštenje i dodir sa Jevrejima.

Od toga dana gubi im se svaki trag i o njihovoj sudbini ništa ne znamo.

Uzged napominjem da je u Pirotu ostalo samo jedno dete, sinčić Moše Levija, sudije okružnog suda u Pirotu, i to blagodareći požrtvovanosti i velikom riziku g. Bože Zdravkovića, mehaničara iz Pirotu koji je, može se reći, ukrao dete iz logora, ali naravno da to policija niti vlasti bugarske ne znaju, a dete se krije i neguje najbrižljivije. Zove se Izi, ali ga sada nazivaju Ilijom, a lično sam se uverio koliko staranje i nege uživa to dete od strane novih mu roditelja samo da ne bi još sada osetilo tragediju njegovih roditelja. Isto tako je spaseno dete g. Leona Avramovića, inž. iz Beograda, po imenu Borko, staro 6 godina, blagodareći jednoj dobroj g-đi Veri, a to je dete odmah poslato za Kočane, te ne znam šta je dalje sa njim bilo, no verujem da je u dobrim rukama.

Ovaj spisak nije potpun jer znam da je u svemu deportovano 176 lica. Nažalost, usled teških minulih dana i časova koje sam preživeo, ne mogu da se setim i ostalih, ali napominjem da sam u Pirotu ostavio kompletan spisak svih deportiranih Jevreja i isti se nalazi kod jednog srpskog učitelja, na dobrom mestu sakriven za bolja vremena. Isto tako se kod njega nalazi i sva arhiva pirotске jevrejske opštine iz koje će se mnogo štošta videti, kakvim mučenjima su nas izlagali naši okupatori – Bugari.

G. Božidar Zdravković je mnogo učinio i krio mene i ženu moju za vreme dok smo se krili po Pirotu i unutrašnjosti Bugarske, bežeći ispred potera Gestapoa, snabdevajući nas pri tom svim potrebnim sredstvima za održavanje života. Sve do poslednjeg dana, kada smo prešli tursku granicu, najrevnosnije se starao o nama. Isto tako su nas obilno

pomagali može se reći svi Srbi-Piroćanci, jer je celi Pirot znao da smo mi u zemlji ali samo policija nije to znala.

2) Imena glavnih organa bugarskih civilnih i vojnih vlasti i nazivi bugarskih okupatorskih vlasti i vojnih jedinica u Pirotu i u koje su se vreme tamo nalazile.

Odmah po okupaciji Pirota od strane Bugarske, bio je postavljen za okružnog upravitelja neki Mitko Pisarov, inspektor Glavne policijske direkcije iz Sofije, a njemu za pomoćnika, kao policijski načelnik, Raco Racev. Ova dvojica činila su čuda i pokore po Pirotu i okrugu pirotskom, i upravo baš ta dvojica su inicijatori onih ličnih karata u vezi moga izlaganja u datom Vam ekspozecu od marta t.g. Pljačkali su sve što su stigli, otimali novac i nakit a da niko ništa nije smeo reći niti se kome potužiti. Raceva nekako premeste iz Pirota i na njegovo mesto postave nekog Petkova, notornog pijanicu i sadistu. Za vreme načelnikovanja ovog Petkova, tuklo se je u policijskom zatvoru do iznemoglosti. Izlagao je građanstvo, bez obzira na pol i starost, najvećim torturama, pri čemu su mu pomagali po zlu poznati policijski agenti: Vezarov, Conev, Enev, Najdanov, kao i njihov šef Bajkušev, koji je uživao u mukama i stradanjima građanstva. Nažalost, da bi ovi ljudi došli do krađe i pljačke, pomagao im je naš jedan renegat iz sela Blata, kod Pirota, po imenu Drago Milošević koji je denuncirao ljude, pa je sa njima orgijao i priređivao im je večere sa jagnjadima na ražnju. Isti Drago Milošević je inače bivši robijaš, a kod Bugara naravno uvažavan i poštovan. Pored toga, blagodareći istom Miloševiću, Bugari su pozivali viđenije Jevreje, iznuđivali im novac, i upropastio je jednog trgovca time što ga je naterao, pod pritiskom policije, da mu jednostavno ustupi imanje.

Juna 1942. godine premeste iz Pirota i Pisarova i Petkova, te na njihovo mesto postave za okr. upravitelja nekog Georgi Popova, upravnika pošte „Narodnog Sobranja“, a za policijskog načelnika nekog Puškareva. O njima će biti reći u jednoj od sledećih tačaka.

Vojne vlasti

Odmah po okupaciji Pirota, u njemu je bio smešten 25. pešadijski puk iz Slivnice, ali ne za dugo. Veći deo te jedinice odmah je poslat za Leskovac i Vranje, da pljačka i „umiri“ narod, dok su u Pirotu ostala samo dva bataljona istog puka pod komandom nekog aktivnog kapetana koji se je zvao Gorcilov. Gorcilov, tip svoje vrste sa varvarskim instinktom, priređivao je sa svojim vojnicima takozvane kaznene eks-

pedicije po okolini Pirota, palio sela, pekao ljude i ubijao ih najgroznijim sredstvima. Isti Gorcilov je bio šef obaveštajne službe u Pirotu i oficir za vezu sa Gestapoom.

Njegov glavni pomoćnik, nažalost, bio je po zlu poznat stolar iz Pirota, neki Mitko, kriminalan tip i veliki nevaljalac, koji je mnoge kuće u crno zavio. Naravno da se pri tom dosta i obogatio. Inače, kroz Pirot su prolazile, vrlo često, razne jedinice raznih rodova oružja, ali nisu se zadržavale već su išle dalje prema Srbiji. Kako su govorili – da utamane srpski rod i pleme jer, po njima, Srbi su krivi za taj rat, upravo, prema predavanju koje nam je održao Mitko Pisarov i kome smo morali svi prisustvovati, „faktima“ nam je dokazao da je blaženopoč. kralj Aleksandar glavni krivac za današnje događaje. Doduše, jedan se osmelio da reaguje na to tvrđenje, ali od toga dana tog našeg građanina nismo više videli.

3) Bliži podaci o logoru u kome su bili internirani Jevreji, kako su se vlasti ponašale prema njima i imena upravljača toga logora

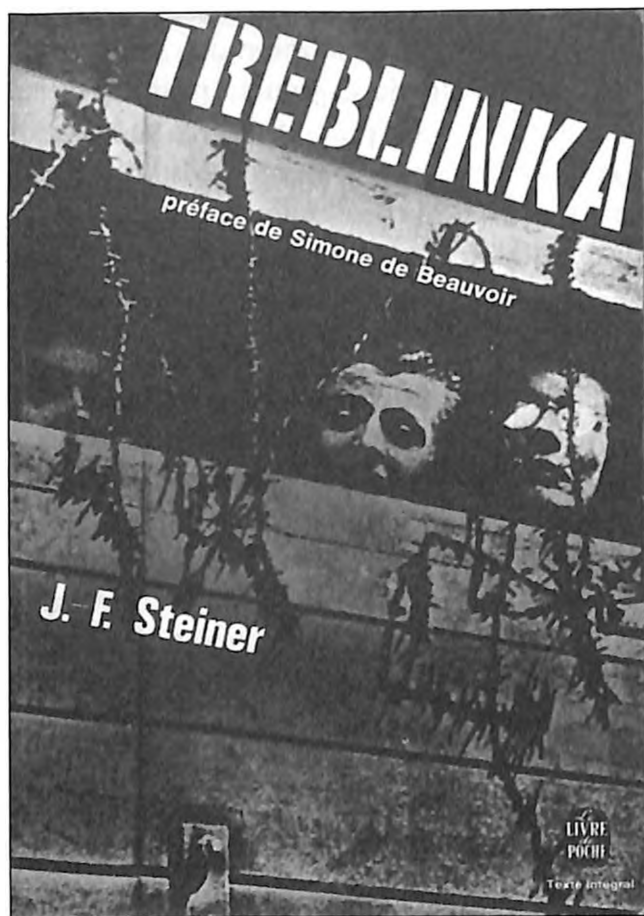
Dvanaestog marta 1943. godine, u ranu zoru, upravo pre svanuća, pred svakom jevrejskom kućom zalupaše dva naoružana žandarma i grubim rečima narediše da im pootvaramo naše stanove. S nožem na pušci, digli su nas iz kreveta, davši nam pola sata vremena da uzmemo ono što nam je najpotrebnije. Onako zbunjeni, iznenađeni i zaplašeni, izgubili smo prisustvo duha, usled čega nismo mogli bogzna šta uzeti. Skrenuli su nam naročitu pažnju da sobom ponesemo više hrane, sav novac i nakit.

Onako još bunovne i poluobučene, oteraše nas sve u dvorište Pirotske gimnazije. Tu su nas uparadili i svako je držao pred sobom ko ranac - ko denjak ili bošču i tome slično.

Nakon kratkog vremena počeli su nas, jednog po jednog pretresati, te na taj način sve što su našli kod nas, oduzeli su nam – novac, prstenje i bolje stvari od veša, nakon čega su nas, jednog po jednog, kao stoku, ubacivali u opšti logor. Sa ženama su još bestijalnije i varvarskije postupali. Nisu prezali ni od čega, nisu imali obzira nikakvog, tražili su im nakit i novac i u najsvetijim mestima, bez obzira na to da li je to stara, mlađa žena, devojka ili mala devojčica. Mi smo morali slušati kuknjavu i jauk naših milih i dragih, ali bespomoćni. Oduzeli su nam i lične legitimacije i kazali da više njih ne trebamo, jer da više nismo ljudska bića.

Tako su nas opljačkali do gole kože, ostavivši nas sa nešto malo starudija i zakrpa.

Strpavši nas sve zajedno, odmah su nas zaključali i postavili kordon žandarmerije da nas čuva i ne dozvoli pirotskom građanstvu da dođe u dodir sa nama.

*Naslovna strana knjige TREBLINKA autora J. F. Steinera,
za koju je predgovor napisala Simon de Bovoar*

Još prvog dana osetili smo krutu ruku neprijatelja i posledice našeg interniranja. Hrane nam nisu dali, a dozvolili su samo pola sata vremena za sve nas da vršimo fiziološke potrebe. Ko to ne bi za pola sata obavio, a to je bilo nemoguće, bivao je bičevanjem uteran unutra, bez obzira da li su imali pred sobom starca, staricu ili majku sa detetom od sedam meseci, kao i bremenitu ženu.

Tek sledećeg dana počeli su nam davati hrane, ali to blagodareći onoj hrani koju su pokupili iz naših, već kod našeg odlaska, zapečaćenih domova.

Naše je pokućstvo svo razgrabljeno od samih organa vlasti. Kada su nas odveli, prividno su zapečatili naše domove, ali, kada su isti, nakon par dana, „komisijski“ otvarani, nije nađen ni deseti deo onoga što smo ostavili pa su nas zbog toga još više mrcvarili.

U tom logoru su nas držali 7 dana i noći, tj. do 19. marta, kada su nas, u ranu zoru, 178 ljudi, žena i dece sa motorizovanom i konjičkom policijom, pod pretnjom da niko ne sme ni glasa pustiti, oterali u neizvesnost.*

Za vreme tih 7 večeri našeg logorovanja, policijski načelnik Puškarev je sa žandarmom odvodio naše mlade i lepe ženice kod njega u kancelariju i vršio nad njima presiju, htevši da zadovolji svoj zverski nagon; ali, iako ih je tukao do iznemoglosti, nije u tome uspeo. Mi smo, naravno, morali sve to da gledamo bespomoćno. Tako je odveo gđu Valiku, ženu Moše Levija, sudije iz Pirota, i Žanu Avramović, ženu A. Avramovića, trgovca iz Beograda, koji se pukim slučajem spasio deportiranja i sada se nalazi u Gor. Đumaji, interniran sa sedmogodišnjim sinčićem.

Glavni krivci toga deportovanja, kao i organizatori istog su sledeće ličnosti:

Dr Aleksandar Belev, komesar za Jevreje iz Sofije, najgori sadista i krvopija;

Hristo Bakrdžijev, delegat Beleva, koji je u tu svrhu bio poslat u Piro;

Georgi Popov, okružni upravitelj, kao mesna najviša vlast;

Konstantinov, predsednik opštine u Pirotu, pljačkaš i lopov;

Puškarev, policijski načelnik, sadista i prljav tip;

Bajkušev, šef agenata u Pirotu (punktov načelnik);

Vozarov, Conev, Enev i Najdanov, policijski agenti, i Krstev, komandant logora, policijski narednik.

4) Kada sam se spasio i posle ekspedicije ovih nesretnika, doznao sam od braće Srba – meštana, da su vlasti od pojedinih Jevreja uzimale po dvesta-trista hiljada leva, obećavajući im slobodu. Oni su bili puštani u varoš u pratnji žandarma da nabave taj novac. Po pričanju tih Srba, ova petorica ili šestorica nabavili su novac i predali ga vlastima radi njihovog spasenja, ali fakat je da niko od njih nije oslobođen već su i oni otposlani u smrt.

* Jevreji iz Makedonije su odvedeni u logor smrti Treblinku gde su svi odmah ubijeni.

Zbog toga se vodilo neko isleđenje, neki su pozatvarani pa opet pušteni, ali znam i to da je i okružni upravitelj uhapšen. Šta je sa njim bilo, da li je zbog toga ili zbog nekih drugih krivica i da li je već pušten, to mi nije poznato, jer sam ja prešao granicu 21. decembra 1943. godine, izbegavši smrtnu presudu od strane Gestapoa.

SPISAK

Jevreja iz Pirota koje su Bugari deportirali i sada se nalaze
neznano kud

<i>R. BR.</i>	<i>IME I PREZIME</i>	<i>GODINE STAROSTI</i>	<i>ZANIMANJE</i>	<i>NAPOMENA</i>
1.	Moša Levi	34	sudija okr. suda u Pirotu	
2.	Velika Levi, supr.	26		
3.	Bubi Alkalaj	28	trg. iz Beogr, izbeglica	
4.	Ruben Alkalaj	22		
5.	Jakov M. Sid	42	p.t. činovnik u Pirotu	
6.	Ilonka J. Sid, supr.	34		
7.	Avram J. Sid, sin	14	đak V. razr. gimnazije	
8.	Bojana J. Sid, kći	10	u-ca, IV. razr. osn. škole	
9.	Leon J. Sid, sin	6		
10.	Nisim Davidović	60	trg. iz Sarajeva, izbeglica	
11.	Rašel Davidović, supr.	55		
12.	Liza Davidović, kći	28		
13.	Raka Davidović, sin	32	veter. lekar	
14.	Leon Avramović	36	inž. izbegl. iz Beograda	
15.	Nora Avramović, supr.	34	izbegl. iz Beograda	
16.	Estira Weis	58	izbegl. iz Beograda	
17.	Rahamim P. Levi	58	trgovac iz Pirota	
18.	Olga R. Levi, supr.	54		
19.	Nisim R. Levi	30	trgovac iz Pirota	
20.	Meri N. Levi, supr.	28		
21.	Oli N. Levi, sin	3		
22.	Lazar P. Levi	52	trgovac iz Pirota	
23.	Berta Levi, supr.	47		
24.	Majer L. Levi, sin	22		
25.	Šarlo L. Levi, sin	18		

<i>R. BR. IME I PREZIME</i>	<i>GODINE STAROSTI</i>	<i>ZANIMANJE</i>	<i>NAPOMENA</i>
26. Pesah L. Levi, sin	16		gluvonem
27. Isak Isaković	58	fotograf iz Pirota	
28. Palomba Isaković, supr.	53		
29. Ranko Isaković, sin	18	đak VIII raz. gimnazije	
29a. Dr Haim Avramović	46	lekar iz Beograda, izbegl.	
30. Ela H., supr.	36		
31. Stela, kći	12		
32. Klara, kći	6		
33. Klara Alkalaj	38	izbegl. iz Beograda	
34. Sara Alkalaj, kći	21		
35. Samuilo Abravanel	42	trgovac iz Pirota	
36. Olga S., supr.	32		
37. Ela, kći	12		
38. Paja, sin	10		
39. Nisim Avramović	65	trgovac iz Pirota	
40. Franka N., supr.	60		
41. Sima N., sin	32	trgovac iz Pirota	
42. Vinka G. Koen	26	izbegl. iz Beograda	
43. Nisim Koen, sin	6		
44. Bela Koen, kći	4		
45. Nisim Davidović	60	služitelj iz Pirota	
46. Venezija, supr.	57		
47. Ranko, sin	22	frizer	
48. Soka, kći	19	u-ca VII razr. gimnazije	
49. Haim M. Sid	52	šef por. uprave u Vršcu	
50. Bukica H. Sid, supr.	48		
51. Josif Avramović	68	izbegl. iz Beograda	
52. Rifka, supr.	66		
53. Vinka, kći	28		
54. Moša Alkalaj	60	trgovac iz Pirota	
55. Sofi M., supr.	48		
56. Bora, sin	21	student prava	
57. Stela, kći	18		
58. Majir Levi	52	opančar iz Pančeva	
59. Matilda M. Levi, supr.	50		
60. Jakov M. Levi, sin	21	student prava	
61. Solomon Levi, sin	18	đak VIII razr. gimnazije	
62. Rika M. Levi, kći	16		

<i>R. BR. IME I PREZIME</i>	<i>GODINE STAROSTI</i>	<i>ZANIMANJE</i>	<i>NAPOMENA</i>
63. Izrailo Levi	65	trgovac iz Pirota	
64. Bulisa I. Levi, supr.	60		
65. Efraim I. Levi, sin	32	agr. inž. u Zaječaru	
66. Dr. Moriz Baruh	42	lekar, iz Beograda, izbegl.	
67. Menoh Alkalaj	42	trg. iz Smedereva, izbegl.	
68. Bora N. Abravanel	60	trg. iz Pirota	
69. Zinbula B. Abravanel, supr.	55		
70. Nisim B. Abravanel, sin	23	student medicine	
71. Nisim Abravanel	85	ubačen na nosilima u vagon	
72. Rejna Abravanel, supr.	85	“ “ “	
73. Moša N. Abravanel	46	izvoznik iz Pirota	
74. Rebeka M. Abravanel, supr.	35		
75. Denko M. Abravanel, sin	12	đak III razr. gimnazije	
76. Nisim M. Abravanel, sin	10	đak I razr. gimnazije	
77. Jaša Mevorah	34	šef od drž. hip. banke u Nišu	
78. Rina Z. Ašerović	24	izbegl. iz Beograda	
79. Cevi N. Abravanel	52	knjižar iz Pirota	
80. Rašela C. Abravanel, supr.	46		
81. Nisim C. Abravanel, sin	22	student prava	
82. Beni C. Abravanel, sin	17	elektromehaničar iz Pirota	
83. Rena C. Abravanel, kći	12	učenica II razr. gimnazije	
84. Buca M. Sid	82	ubačena u vagon nosilima	
85. Buhor J. Levi	83		slepa
86. Diko M. Sid	34	trgovac iz Pirota	
87. Dezi D. Sid, supr.	30		
88. Marko D. Sid, sin	6		
89. Perla D. Sid, kći	7 meseci		
90. Linda S. Avramović	65		
91. Raka S. Avramović	34	trgovac iz Pirota	
92. Rašela R. Avramović, supr.	32		
93. Erna R. Avramović, kći	4		
94. Leon Ašerović	52	trg. iz Beograda, izbegl.	
95. Karolina L. Ašerović, supr.	46		
96. Stela L. Ašerović, kći	21	priv. činovnik	
97. Seli L. Ašerović, kći	12	učenica	
98. Azriel Davidović, krojač	53	izbegl. iz Beograda	
99. Minka A. Davidović, supr.			
100. Mosko M. Kastro	52	trg. posr. iz Pirota	

<i>R. BR.</i>	<i>IME I PREZIME</i>	<i>GODINE STAROSTI</i>	<i>ZANIMANJE</i>	<i>NAPOMENA</i>
101.	Sara M. Kastro, supr.	46		
102.	Borivoje Karić	65	izv. iz Beograda,	izbegl.
103.	Regina B. Karić, supr.	52		
104.	Edit B. Karić, kći	22		
105.	Žanka A. Avramović	28	izbegl. iz Beograda	
106.	Sara A. Konfino	55	izbegl. iz Beograda	
107.	Josip Đivan	82	trgovac iz Pirota	
108.	Nisim N. Đivan	36	trgovac iz Pirota	
109.	Sari N. Đivan, supr.	32		
110.	Beba N. Đivan, kći	8	učenica	
111.	Medi N. Đivan, kći	5		
112.	Vida A. Đivan	34		muž u zarobljeništvu
113.	Erna A. Đivan, kći	15		
114.	Jakov N. Abravanel	55	trg. iz Beograda,	izbegl.
115.	Sofika J. Abravanel, supr.	50		
116.	Rudi J. Abravanel, sin	22	student prava	
117.	Ilija A. Franko	46	trgovac iz Beograda	
118.	Hela I. Franko, supr.	38		
119.	Aca Franko, sin	15	đak IV razr. gimnazije	
120.	Meri I. Franko, kći	12	učenica osn. škole	
121.	Ranca Avramović	53	piljar iz Skoplja,	izbegl.
122.	Ora R. Avramović, supr.	50		
123.	Bata R. Avramović, sin	22	priv. činovnik	
124.	Vinka R. Avramović, kći	16	učenica radeničke škole	
125.	Isak Kalmić	52	trg. pom. iz Beograda,	izbegl.
126.	Josif I. Kalmić, sin	17	đak V razr. gimnazije	
127.	Avram Silberberg	76	sveštenik	
128.	Frima Silberberg, kći	44		
129.	Matilda M. Konfino	46	izbegl. iz Slav. Broda	
130.	Moreno A. Beraha	62	izbegl. iz Beograda	
131.	Leon J. Levi	30	trg. iz Beograda,	izbegl.
132.	Žana L. Levi, supr.	23		
133.	Isak Varon	80	priv. Iz Pirota	
134.	Moša Pardo	42	sveštenik iz Pirota	
135.	Sara M. Pardo, supr.	40		
136.	Jakov M. Pardo, sin	19	gimn. učenik	
137.	Simha M. Pardo, kći	17	krojačica	
138.	Klara M. Pardo, kći	15	“	

<i>R. BR.</i>	<i>IME I PREZIME</i>	<i>GODINE STAROSTI</i>	<i>ZANIMANJE</i>	<i>NAPOMENA</i>
139.	Sinto M. Pardo, sin	5		
140.	Ašer J. Abravanel	65	trg. posr. iz Pirota	
141.	Bukas A. Abravanel, supr.	63		
142.	Nisim A. Abravanel, sin	26	inž. agronomije	
143.	Ester Koen	37	udova, izbeg. iz Beograda	
144.	Leon M. Levi	50	trg. iz Beograda, izbegl.	
145.	Bukica S. Levi, supr.	46		
146.	Ješa L. Levi, sin	20	student medicine	
147.	Bora I. Levi	42	industrijalac iz Pirota	
148.	Matilda B. Levi, supr.	36		
149.	Finika B. Levi, kći	15		
150.	Batica B. Levi, sin	13	đak pir. gimnazije	
151.	Bojka L. Varon	23	izbegl. iz Niša	